

Dobre praktyki w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych

2020-03-18

Warto przypomnieć, że w 2019 r. został opracowany katalog dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania. Katalog został sporządzony w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020, na zlecenie Ministerstwa Środowiska, kierującego wówczas działem gospodarki wodnej w Polsce. Szczegółowe informacje o katalogu oraz pliki pdf. można znaleźć na stronie internetowej [aktualizacji planów gospodarowania wodami](#).

Jak można przeczytać w informacji, pojęcie „dobre praktyki” należy rozumieć jako:

prawidłowo przeprowadzony proces podejmowania decyzji, rozpoczynający się od identyfikacji źródła problemu i stwierdzenia, czy dane przedsięwzięcie (robotę hydrotechniczną, pracę utrzymaniową) rzeczywiście należy wykonać; szczególny sposób zaplanowania i wykonania przedsięwzięcia, zapewniający w dłuższej perspektywie czasowej optymalizację zarówno efektu środowiskowego, dostarczanych korzyści społecznych i gospodarczych, jak i nakładów na utrzymanie; sposoby minimalizacji negatywnych oddziaływań środowiskowych, zarówno na etapie realizacji przedsięwzięcia, jak i na etapie przyszłego jego funkcjonowania; sposoby wykorzystania robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych do przynajmniej częściowej renaturyzacji rzek w celu poprawy ich stanu lub potencjału ekologicznego, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z korzystania z silnie zmienionych części wód, w tym w szczególności z dróg wodnych.

Materiał ten może niejednokrotnie być pomocny w postępowaniach z zakresu ocen oddziaływania na środowisko, przy ocenie rozwiązań projektowych pod kątem minimalizacji oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko, a także w postępowaniach z art. 118 ustawy o ochronie przyrody. Chociaż Katalog nie ma charakteru dokumentu prawnego, jaki ma np. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. nr 86 poz. 579) ani norm branżowych (Polskich Norm), to może stanowić nie tylko dokument merytoryczny, ale i - należy przypuszczać - istotny argument w postępowaniach sądowo-administracyjnych.

Rysunki poglądowe zaleczanych rozwiązań w sposób prosty umożliwiają zrozumienie omawianych zagadnień (należy pamiętać, że nie każde postępowanie dotyczące prac lub przedsięwzięć hydrotechnicznych prowadzą osoby posiadające wykształcenie hydrotechniczne). Ciekawym narzędziem są np. szczegółowe macierze potencjalnych oddziaływań działań utrzymaniowych, dodatkowych i robót hydrotechnicznych na stan wód. Podane są też przykłady konkretnych rozwiązań z postępowań prowadzonych przez regionalne dyrekcje ochrony środowiska, w których omówiono zarówno elementy przedsięwzięcia stanowiące dobre praktyki, jak i elementy mogące negatywnie wpływać na środowisko.

Fotografie:

Fot. 1 (zdjęcie główne): Gabionowe umocnienie brzegów i przegroda poprzeczna (gurt) na potoku Wilczka w Międzygórzu (w Masywie Śnieżnika), kilkadziesiąt metrów poniżej zapory suchego zbiornika.

Fot. 2: Przegroda poprzeczna (gurt) na potoku Wilczka powyżej Międzygórza (w Masywie Śnieżnika), naturalne ukształtowanie brzegów.

Fot. 3: Śluza na stopniu wodnym „Malczyce” na Odrze.

Autor: Wojciech Rejman

Galeria zdjęć

